

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Πληροφορίες: Φ. Γκίκα
Τηλέφωνο: 213 151 6353
e-mail: ypertns@ypakp.gr

Αθήνα
Αριθ. Εσωτ. Πρωτ.:1239

Προς:
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση:
Πίνακας Διανομής

Θέμα: «Απάντηση στην υπ' αριθμ. πρωτ. 2021/19-12-2025 Ερώτηση Βουλής»

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης, σχετικά με τις συντάξεις λόγω θανάτου από το Δημόσιο /ευρύτερο Δημόσιο τομέα που λαμβάνουν εργαζόμενοι του Δημοσίου ή του ευρύτερου Δημοσίου τομέα, σας γνωρίζουμε ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις καθώς και το ποσοστό χορήγησης σύνταξης θανάτου στον επιζώντα σύζυγο διέπονται από το νομοθετικό καθεστώς που ισχύει κατά την ημερομηνία επέλευσης του θανάτου και κατά λόγο αρμοδιότητας σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Οι θάνατοι οι οποίοι έχουν επισυμβεί μετά τις 13.05.2016 καταλαμβάνονται από το ενιαίο για όλα τα πρώην ταμεία, συμπεριλαμβανομένου και του Δημοσίου, πλαίσιο του άρθρου 12 του ν.4387/2026, όπως ισχύει, σύμφωνα με το οποίο ο επιζών λαμβάνει, το 70% της σύνταξης του θανόντος για τα τρία πρώτα έτη ενώ στη συνέχεια, εάν εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή το ποσό αυτό μειώνεται στο μισό. Η σύνταξη δε θα μειωθεί εφόσον κατά την ημερομηνία θανάτου ο δικαιούχος είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω.

Σε ό, τι αφορά τους ασφαλισμένους του Δημοσίου που είναι ταυτόχρονα και δικαιούχοι σύνταξης θανάτου που έχει επέλθει πριν την 13η.05.2016 από υπηρεσία στο δημόσιο ή ευρύτερο δημόσιο τομέα, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 58 του Κ.Π.Σ.Σ.

Σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 58 του ΚΠΣΣ, οι συνταξιούχοι γενικά (άμεσοι και έμμεσοι) που υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις του Δημοσίου / ευρύτερου δημοσίου τομέα, όπως αυτός ορίζεται από την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν.1256/82, εφόσον λαμβάνουν συγχρόνως σύνταξη και τις αποδοχές της θέσης που υπηρετούν, δεν μπορούν να αναγνωρίσουν το χρόνο υπηρεσίας τους ως συντάξιμο ούτε από το δημόσιο ούτε και από τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, εκτός και αν ο εργαζόμενος συνταξιούχος περιοριστεί μόνο στη λήψη των αποδοχών της θέσης που υπηρετεί και ανασταλεί η καταβολή της σύνταξης. Απαραίτητη επομένως προϋπόθεση για την εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων είναι οι συντάξεις να προέρχονται από εργασία στο Δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ανεξάρτητα με ποιες διατάξεις και από ποιόν φορέα χορηγήθηκε η σύνταξη και η απασχόληση βέβαια των συνταξιούχων να παρέχεται στο Δημόσιο ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Εξαιρέση θεσπίζεται μόνο για τις συντάξεις που δίνονται λόγω τρομοκρατικών ενεργειών και εξομοιώνονται με πολεμικές, για τις συντάξεις που είναι προσωπικές ή πολεμικές ή στρατιωτικές που εξομοιώνονται με πολεμική ή γενικά συντάξεις παθόντος στην Υπηρεσία και εξαιτίας της Υπηρεσίας.

Για τους ασφαλισμένους του δημόσιου που δικαιούνται και σύνταξη από το δημόσιο ή τους λοιπούς φορείς αρμοδιότητας του ΥΕΚΑ, εφόσον δεν προβούν σε αναστολή καταβολής της σύνταξης προκειμένου ο χρόνος υπηρεσίας τους να είναι συντάξιμος, με τις διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν.2592/98, θεσμοθετήθηκε η χορήγηση μόνο του 30% της σύνταξης.

Τα ανωτέρω εξακολουθούν να εφαρμόζονται και μετά την έναρξη ισχύος του ν.4387/2016, καθόσον οι διατάξεις του άρθρου 12 του ίδιου νόμου που ρυθμίζουν γενικά τους όρους και τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης θανάτου ισχύουν επί θανάτων που επέρχονται από 13.05.2016 και εφεξής.

Επισημαίνεται ότι οι ανωτέρω διατάξεις για τους περιορισμούς για τη σύγχρονη λήψη σύνταξης και αποδοχών από το Δημόσιο και τον ευρύτερο Δημόσιο τομέα σύμφωνα και με την αρ. 310/2011 Γνωμοδότηση του ΝΣΚ η οποία έχει γίνει αποδεκτή από τον Υπουργό Εργασίας εφαρμόζονται και για τους απασχολούμενους σε επιχειρήσεις υπαγόμενες αρχικά στο Δημόσιο τομέα του άρθρου 1 § 6 του Ν. 1256/1982, οι οποίες μετά τη συνταξιοδότησή αυτών, ιδιωτικοποιήθηκαν ή εξήλθαν από τον δημόσιο αυτό τομέα, στα πλαίσια των ρυθμίσεων του ν.3429/2005.

Πέραν δε της ανωτέρω γνωμοδότησης υφίσταται και νομολογία του Σ.τ.Ε ανάλογου περιεχομένου με την ανωτέρω γνωμοδότηση.

Η Υπηρεσία με την ΑΠ.: Φ.80000/28443/892/2019 εγκύκλιο «Κοινοποίηση διατάξεων του άρθρου 19 του ν. 4611/2019 και παροχή οδηγιών για την εφαρμογή του»(ΑΔΑ:9Ψ7Κ465Θ1Ω-ΙΚΗ) ενημέρωσε τον ε-ΕΦΚΑ σχετικά με την απασχόληση σε θέση του δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα επιζώντων/μερών συμφώνου συμβίωσης συνταξιούχων λόγω θανάτου που επήλθε μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016 και των οποίων η σύνταξη προέρχεται από υπηρεσία σε θέση του δημοσίου τομέα, επισημαίνοντας ότι « *σύμφωνα με την ρητή πρόβλεψη της παρ. 7 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά από τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό καταργείται προκειμένου για θανάτους που επέρχονται από 13.5.2016 και εφεξής. Με βάση την ανωτέρω ρητή πρόβλεψη θεωρούμε ότι σε όλες τις περιπτώσεις θανάτου από τις 13.05.2016 και εφεξής δεν θα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 58 παρ. 1 και 5 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων, όπως αντικαταστάθηκε και ισχύει, ούτε η διάταξη της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998. Επομένως και οι απασχολούμενοι σε θέση του δημοσίου συνταξιούχοι λόγω θανάτου από υπηρεσία σε θέση του δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα εμπίπτουν μετά την πρώτη τριετία στους περιορισμούς που ισχύουν για τους λοιπούς συνταξιούχους και ο χρόνος για τον οποίο λαμβάνουν αποδοχές και μέρος της σύνταξης θεωρείται συντάξιμος χρόνος. Συνεπώς, ο χρόνος για τον οποίο λαμβάνουν αποδοχές θεωρείται συντάξιμος ακόμη κι αν λαμβάνουν ταυτόχρονα τη σύνταξη λόγω θανάτου.*»

Τροποποίηση του εφαρμοζόμενου νομοθετικού πλαισίου για τη σύγχρονη λήψη σύνταξης θανάτου και αποδοχών από υπηρεσία στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα προκειμένου για θανάτους που έχουν επισυμβεί πριν τις 13.05.2016 απαιτεί ρητή διάταξη νόμου, με προηγούμενη στάθμιση οποιωνδήποτε συνεπειών και παραμέτρων.

Επιπροσθέτως, απαντώντας στο τρίτο ερώτημα σχετικά με τα μέτρα στήριξης των ορφανών τέκνων όταν ο θάνατος συνταξιούχου ή ασφαλισμένου του Δημοσίου / ευρύτερου δημοσίου τομέα επήλθε πριν τις 13.05.2026, σας γνωρίζουμε ότι με τις διατάξεις του άρθρου 119 του ν.5078/2023 επήλθαν ουσιώδεις βελτιωτικές μεταβολές στη σύνταξη που λαμβάνουν τα τέκνα που κατέστησαν ορφανά.

Πιο συγκεκριμένα, από 17.05.2019, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν.4611/2019 οι οποίες τροποποίησαν την περ. α της υποπαρ. Β της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν.4387/2016, σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου που έλαβε χώρα από 13.05.2016 και εφεξής, μοναδικές προϋποθέσεις για τη μεταβίβαση της σύνταξης λόγω θανάτου στα τέκνα είναι α) η αγαμία και β) η μη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται πλέον και επί τέκνων που έχουν δικαιωθεί μεταβίβαση σύνταξης λόγω θανάτου με τις προϊσχύουσες του άρθρου 12 του ν.4387/2016 διατάξεις ανεξάρτητα του ασφαλιστικού φορέα που χορήγησε τη σύνταξη θανάτου συμπεριλαμβανομένου και του πρώην δημοσίου.

Συνεπώς, παιδιά τα οποία λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 του ν.4387/2016 και των οποίων η σύνταξη διακόπτονταν σε περίπτωση εργασίας ή μη φοίτησης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξακολουθούν να λαμβάνουν το ποσό σύνταξης που έχουν αρχικά δικαιωθεί μέχρι την συμπλήρωση του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους, εφόσον παραμένουν άγαμα.

Τέλος, σχετικά με το ερώτημα 2 με το οποίο ζητείται η επανεξέταση του ζητήματος των ασφαλιστικών κρατήσεων σας γνωρίζουμε ότι με τις διατάξεις της παρ. 31 του άρθρου 1 του ν.4334/2015 (Α'80), η οποία αναριθμήθηκε σε παρ. 30 με τις διατάξεις της περίπτωσης 2, υποπαράγραφος Ε2 της παραγράφου Ε του άρθρου 2 του ν.4336/2015 (Α'94), από 01.07.2015 το ποσοστό εισφοράς των συνταξιούχων υπέρ υγειονομικής περίθαλψης που παρακρατείται από τις κύριες συντάξεις, ανεξαρτήτως αιτίας ή φορέα, αυξάνεται από 4% σε 6% και θεσπίζεται για όλους τους συνταξιούχους επικουρικής σύνταξης εισφορά υγειονομικής περίθαλψης σε ποσοστό 6% που υπολογίζεται επί του καταβαλλόμενου μηνιαίου ποσού όλων των επικουρικών συντάξεων.

Με τις διατάξεις του άρθρου 44 του ν.4387/2016 από 1-7-2016 η εισφορά υγειονομικής περίθαλψης υπέρ του ΕΟΠΥΥ για παροχές ασθένειας σε είδος καθορίζεται σε ποσοστό 6% και υπολογίζεται επί του καταβαλλόμενου ποσού κύριας και επικουρικής σύνταξης, αφού αφαιρεθούν τα ποσά που αντιστοιχούν στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων και στην Ειδική Εισφορά Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης.

Σε περίπτωση συρροής περισσότερων της μιας κύριων ή επικουρικών συντάξεων στο ίδιο πρόσωπο, το ως άνω ποσοστό ύψους 6% υπολογίζεται επί του αθροίσματος των καταβαλλόμενων κύριων ή επικουρικών συντάξεων ανεξαρτήτως αιτίας και κατηγορίας.

Για τους δικαιούχους σύνταξης που συγχρόνως λαμβάνουν εξωϊδρυματικό επίδομα, ή απολύτου αναπηρίας, ή τυφλότητας δεν υπολογίζεται εισφορά υπέρ υγειονομικής περίθαλψης επί των ανωτέρω επιδομάτων.

Στην περίπτωση κατά την οποία οι συνταξιούχοι λαμβάνουν σύνταξη και αποδοχές από μισθωτή εργασία ή από άσκηση επαγγέλματος ή απασχόλησης, καταβάλλεται το προβλεπόμενο ποσοστό εισφοράς υπέρ υγειονομικής περίθαλψης επί της συντάξεως που λαμβάνουν, καθώς και επί των πάσης φύσεως αποδοχών τους.

Τέλος, επισημαίνεται η συνεχής προσπάθεια βελτίωσης του νομοθετικού πλαισίου για το σύνολο των συνταξιούχων στους οποίους περιλαμβάνονται και οι συνταξιούχοι λόγω θανάτου του Δημοσίου.

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ANNA ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Πίνακας Διανομής:

Βουλευτής κα. Χ. Σταρακά

Εσωτερική Διανομή:

Γραφείο Υφυπουργού